

1

MARC TEÒRIC I LA UNIÓ EUROPEA: HISTÒRIA, POLÍTICA I LEGISLACIÓ

En aquest capítol farem un breu repàs d'aquells esdeveniments més remarcables sobre la història de la Unió Europea i el seu marc polític i legislatiu que s'ha anat perfilant al llarg dels anys amb gran diversitat de documents i tractats que han concretat el seu desenvolupament, creixement i organització.

1.1 INTRODUCCIÓ: LA CONSTRUCCIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

Els orígens de la Unió Europea incideixen principalment en els orígens de la Política Econòmica ja que des del primer moment que es comença a pensar en una unificació europea i es posen en marxa tota una sèrie de dispositius o mesures de caire educatiu, per poder donar sortida als objectius que aquesta “*nova Europa*” es va imposant. Posteriorment veurem la incidència en la política i l'educació.

Parlar d'Europa no és, doncs, parlar d'un gran Estat d'Estats amb una història relativament recent i amb unes característiques especials. Parlar de la Unió Europea implica la necessitat immediata de fer un breu recorregut històric que ens dugui a una comprensió més profunda del que aquesta significa.

Per entendre els orígens de la Unió Europea ens hem de remuntar a principis del S. XX, quan ja es començava a parlar de la necessitat de crear a Europa uns Estats Units ⁴, però aquesta idea no es va finançar fins acabada la segona Guerra Mundial (guerra que va enfrontar entre si als Estats Europeus), quan Winston Churchill, l'any 1946 a Zuric ⁵ va presentar quines haurien de ser les bases d'uns Estats Units d'Europa, coincidint amb l'aparició de diverses organitzacions amb ideals clarament europeistes, organitzacions tals com: el Moviment per l'Europa Unida, la Lliga Europea de Cooperació Econòmica o la Unió Europea de Federalistes.

El 1948, **al Congrés de La Haia**, es va acordar la creació d'un Consell d'Europa, que es va fer realitat l'any 1949 amb seu a Estrasburg.

⁴ “Coudenhove Kalergi, fill d'un diplomàtic austro-hongarès, de mare japonesa, l'any 1923 escrivia sobre la necessitat de construir uns estats units d'Europa”, en una Ponència de : Vallvé J. (1995). Polítiques Educatives dins de la Unió Europea al **V Congrés Interuniversitari de teoria de l'Educació**. Pàg. 17. Sitges: UAB. 1995.

⁵ Op. cit. Pàg. 17

El 1950 es va crear la **CECA (Comunitat Econòmica de l'Acer i del Carbó)**, una iniciativa del ministre francès d'Afers Exteriors, Robert Schuman, i va ser el primer pas cap a la creació d'una unió, encara que en aquest primer moment amb finalitats econòmiques i militars; aquesta Comunitat Europea pretenia:

*“la posada en comú de la producció de carbó i d'acer que tenia en aquells moments un significat especial. Es tractava de dos materials estratègics i fonamentals per a la indústria d'armament, i pretenia l'ús en comú de la seva producció, cosa que implicava la renúncia a una nova carrera armamentística”.*⁶

Aquesta experiència va ser la primera institució europea amb caràcter supraestatal i pretenia anar més enllà de la simple unió econòmica, va ser un projecte pacificador que impossibilitava una nova guerra entre francesos i alemanys. Va entrar en funcionament el 1952, després de que els Parlaments dels Sis (Bèlgica, Alemanya, França, Itàlia, Luxemburg i els Països Baixos) ratificaren aquest tractat. La seva importància radica en que per primera vegada es proposa als governs delegar part de la seva sobirania a una “*Alta Autoritat*” comú. Juntament amb aquest estament es van crear tres organismes comuns: el Consell de Ministres, el Tribunal de Justícia i una Assemblea Parlamentària.

Després de la creació de la CECA, els objectius es van anar ampliant, passant per la pretensió de crear una unitat Política comú, que acabà fracassant en aquell moment, però que va donar noves perspectives d'acció a partir de la idea de crear un mercat únic europeu (EURATOM): Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, que tenia com a missió, vigilar la utilització pacífica de l'energia nuclear, tot fomentant la formació d'investigadors i la divulgació dels coneixements sobre el tema.

A Roma, l'any 1957, es va crear la Comunitat Econòmica Europea (Tractat de Roma), amb l'objectiu de tenir un Mercat Comú Europeu, amb sis estats membres: França, Alemanya, Bèlgica, Holanda, Itàlia i Luxemburg, ampliat el nombre de membres a quinze l'any 1995.

El **Tractat de Roma** va entrar en vigor l'1 de gener de 1958, i va representar un canvi total en el panorama europeu, tant pel que fa a l'aspecte econòmic, com pel que fa a la Política i a la resta d'institucions. Aquest Tractat preveu una estructura complexa amb tres executius separats. L'objectiu predominant, però, va ser l'econòmic i basat en la desaparició de barreres duaneres al tràfic de productes entre els sis països membres, l'establiment d'un aranzel exterior comú i la lliure circulació de persones. En el tractat hi ha l'origen de l'impost de valor afegit (IVA), acordat l'any 1967 —any en que la CEE va passar-se a dir CE—, però que es va aplicar l'any 1972.

⁶ Op. Cit. Pàg.35

El 1973 els sis van passar a ser nou, amb Dinamarca, Gran Bretanya i Irlanda, i deu el 1981 amb l'ingrés de Grècia.

El 14 de juny de 1985 es va signar, l'anomenada **Convenció Schengen** en honor a la localitat luxemburguesa en que es va formalitzar. És un acord pel qual diversos països de la CE (Bèlgica, Holanda, Luxemburg, França i la aleshores República Federal Alemanya) van decidir suprimir controls fronterers i garantir així la lliure circulació de ciutadans comunitaris, davant el retard existent a la CE per aplicar la lliure circulació de persones. Posteriorment, altres països es van sumar a l'acord. Espanya ho va fer l'any 1991. El tractat d'Amsterdam va incorporar l'any 1996 tota la legislació relativa a l'acord de Schengen. De la seva aplicació se n'ha derivat l'exigència de prevenir i resoldre les qüestions de seguretat pública internacional i la creació d'Europol, que coordina les policies dels països de la UE.

La Comunitat Europea (CE) va passar de tenir deu membres a dotze amb les incorporacions d'Espanya i Portugal. Els països comunitaris van posar ordre normatiu al laberint d'acords i disposicions que els seus organismes havien anat aprovant des del Tractat de Roma i el 17 de febrer de 1986 es va signar l'**Acta Única** europea, que va entrar en vigor l'1 de juliol de 1987. El seu objectiu era el de relançar i aprofundir el procés d'integració europea. Contemplava la creació d'un mercat únic, amb la lliure circulació de persones, capitals, mercaderies i serveis per l'any 1993. El mercat únic europeu va ser realitat plena a partir de l'1 de novembre de 1993. L'any 1989, la caiguda del mur de Berlín donava una nova dimensió política a Europa, amb la unificació d'Alemanya.

El nou context polític del **Tractat de Maastricht** va determinar la nova configuració organitzativa de la Comunitat Europea. Va establir una unió econòmica i monetària, amb l'objectiu de crear una moneda comuna i un banc central europeu per l'any 1999 i una política exterior i de seguretat comunes, i va assentar les bases per desenvolupar els temes d'Interior i Justícia i va establir el concepte de ciutadania europea. Aquest tractat va representar un gran salt qualitatiu respecte al de Roma. El seu procés de ratificació va originar diversos conflictes econòmics i polítics en diversos països. El "no" danès va provocar una greu crisi monetària l'any 1992 i va obligar a modificar el Sistema Monetari Europeu. L'any 1995 van ingressar a la UE Àustria, Finlàndia i Suècia.

El dia 7 de febrer de l'any 1992 se signa el **Tractat de Maastricht**, document que dona validesa a la Unió Europea, adquirint competències en matèria de Política, Economia, Afers Socials i Educació.⁷ Introdueix el principi de subsidiarietat en els tractats europeus, concretament en l'article 3B⁸, que fa referència, entre d'altres, a la necessitat de portar a terme una política comuna. Ara els objectius van més enllà dels purament econòmics, ampliant el radi d'actuació de la Unió vers la creació d'un Estat Únic amb competències en tots els àmbits.

De fet, el Tractat de Maastricht, representa per a la Unió Europea un pas remarcable des de l'esfera purament econòmica vers l'esfera política. El ciutadà europeu esdevé el principal

protagonista. Això exigeix una nova forma d'actuació i també l'extensió des de l'àmbit purament econòmic, cap a altres camps, com el de les cultures dels Estats membres, la protecció de la salut, les xarxes transeuropees i la protecció dels consumidors, entre d'altres.

L'any 1996 el **Tractat d'Amsterdam** tenia com a objectiu revisar el de Maastricht. Per evitar que la delinqüència es beneficiés de la supressió de fronteres, es va fomentar la cooperació judicial i policial en temes civils, penals i en la lluita contra el terrorisme. En l'àmbit de la política exterior es va establir la figura del secretari general del Consell de Ministres, "*Mister PESC*", que va recaure en l'espanyol Javier Solana. També es varen produir grans avenços en matèria social i atorgar més poders al Parlament Europeu. Amsterdam va fracassar, però provocà que els països membres afrontessin la reforma de les institucions comunitàries per a permetre l'ingrés dels països de l'Europa central i de l'est, a més a més de Xipre i Malta.

El **Tractat de Niça**, l'any 2001 instaura el nou i complex sistema d'equilibris institucionals que adoptarà la UE per la seva cinquena ampliació vers els països de l'est i sud d'Europa. Es preveu que pel 2004 la UE estarà preparada per acollir a Polònia, Hongria, la República Txeca, Eslovàquia, Eslovènia, Lituània, Estònia, Letònia, Malta i Xipre. No obstant, aquest Tractat signat el 26 de febrer de 2001 no va resoldre tampoc els temes que van quedar pendents a la cimera d'Amsterdam el juny de 1997. A Niça es va arribar a un acord de mínims, que va

⁷ Primera Parte-Título I-Disposiciones comunes-Artículo B- **Tractat de Maastricht** (Diario Oficial n. C191 de 29 de julio de 1992)

Artículo B. *La Unión tendrá los siguientes objetivos:*

- *Promover un progreso técnico y social equilibrado y sostenible, principalmente mediante la creación de un espacio sin fronteras interiores, el fortalecimiento de una unión económica y monetaria que implicará, en su momento, una moneda única, conforme a las disposiciones del presente Tratado.*

- *Afirmar su identidad en el ámbito internacional, en particular mediante la realización de una política exterior y de seguridad común que incluya, en el futuro, la definición de una política de defensa común que podría conducir, en su momento, a una defensa común.*

- *Reforzar la protección de los derechos e intereses de los nacionales de sus Estados miembros, mediante la creación de una ciudadanía de la Unión.*

- *Desarrollar una cooperación estrecha en el ámbito de la justicia y de los asuntos de interior.*

- *Mantener íntegramente el acervo comunitario y desarrollarlo con el fin de examinar, con arreglo al procedimiento previsto en el apartado 2 de artículo N, la medida en que las políticas y formas de cooperación establecidas en el presente Tratado deben ser revisadas para asegurar la eficacia de los mecanismos e instituciones comunitarios.*

Los objetivos de la Unión se alcanzarán conforme a las disposiciones del presente Tratado, en las condiciones y según los ritmos previstos y en el respeto del principio de subsidiariedad tal y como se defiende en el artículo 3B del Tratado constitutivo de la Comunidad Europea.

⁸ Op. Cit. Primera Parte-Título II-Artículo 3B-

La Comunidad actuará dentro de los límites de las competencias que le atribuye el presente Tratado y de los objetivos que este le asigna.

En los ámbitos que no sean de su competencia exclusiva, la Comunidad intervendrá, conforme al principio de subsidiariedad, sólo en la medida en que los objetivos de la acción pretendida no puedan ser alcanzados de manera "suficiente" por los Estados miembros, y, por consiguiente, puedan "lograrse mejor", debido a la dimensión o a los efectos de la acción contemplada, a nivel comunitario.

Ninguna acción de la Comunidad excederá de lo necesario para alcanzar los objetivos del presente Tratado.

consagrar Alemanya com el centre de gravetat de la UE ampliada, però no va aconseguir aprovar la reforma de les institucions comunitàries, ni l'eliminació del dret de veto. Aquest Tractat no va entrar en vigor després del rebuig del referèndum irlandès, però sí a partir de l' 1 de febrer de 2003.

L'any 2001, els quinze líders comunitaris van aconseguir un decisiu acord en la cimera celebrada el desembre a **Laeken** per llançar una nova fase de reformes internes. Per la qual cosa van posar en marxa un nou mecanisme, representat en l'anomenada **Convenció Europea** que, presidida per l'expresident francès Valéry Giscard d'Estaing, està composta pels representants dels caps d'estat o de govern dels estats membres (un per cada estat), trenta membres dels Parlaments nacionals (dos per cada estat), setze membres del Parlament Europeu i dos representants de la Comissió (els comissaris M. Barnier i A. Vitorino). Cal destacar que els estats candidats a l'adhesió participen plenament en els treballs de la Convenció, a raó d'un representant de cada govern i dos de cadascun dels parlaments nacionals, tot i que no poden impedir el consens que assoleixin els estats membres. El Consell Europeu de Laeken va acordar convidar, en qualitat d'observadors de la Convenció, tres representants del Comitè Econòmic i Social; tres representants dels interlocutors socials europeus; sis representants del Comitè de les Regions entre les regions, (les ciutats i les regions amb competència legislativa); i, el Defensor del Poble Europeu.

La Convenció Europea, haurà de presentar propostes concretes als representants dels estats sobre la reformulació de les institucions comunitàries, la simplificació dels textos legals, la definició de les competències dels estats i de la Unió Europea, i la possibilitat de crear una constitució europea. Aquest Consell Europeu es va celebrar uns dies abans de l'entrada en vigor de l'euro.

Al juny del 2003 es presenta un esborrany de la Constitució Europea que passarà a debat de tots els Parlaments de cada Estat membre.

El mes d'abril del 2003, en el marc de l'Acròpolis d'Atenes, la mateixa que va veure néixer la democràcia ja fa 2.500 anys, va ser el lloc on es va signar l'adhesió de la República Txeca, Hongria, Polònia, Eslovàquia, Eslovènia, Lituània, Estònia, Xipre i Malta a la Unió Europea. Un fet històric, que vol ser una realitat el primer de maig de 2004, una vegada cada Parlament hagi ratificat l'adhesió que ampliarà la UE de quinze a vint-i-cinc estats i de 375 a 450 milions d'habitants i que integra a uns països que majoritàriament van quedar sota la influència comunista després de la Segona Guerra Mundial.

La declaració d'Atenes, signada pels vint-i-cinc, després de reafirmar el seu compromís de crear una sola Europa i desenvolupar un paper de màxima importància al món, compromet a la UE a prevenir nous conflictes i a recolzar l'ONU en els seus esforços per garantir la legitimitat internacional.

Malgrat la dimensió i significat d'aquesta ampliació de la UE, encara cal valorar i analitzar el funcionament d'una Unió formada per vint-i-cinc estats, de molt diversa situació demogràfica, econòmica i social.

La UE s'enfronta als reptes següents:

- i. L'aproximació de les institucions europees als ciutadans;
- ii. El nou paper d'Europa en un entorn mundialitzat. La Unió Europea hauria d'assumir la funció de lideratge en el context actual i la seva responsabilitat com a potència en la gestió de la globalització, des d'una perspectiva ètica, de solidaritat i desenvolupament sostenible;
- ii. Les expectatives del ciutadà europeu en relació amb les competències que ha de dur a terme la UE i amb aquelles que pertocarien als estats i a les regions.

En una Unió Europea renovada es plantegen una sèrie de qüestions i reptes com:

- Un millor repartiment i definició de les competències entre la Unió Europea i els estats membres que respectin el principi de subsidiarietat.
- La simplificació dels instruments de la Unió (normes directes, legislació marc, instruments no vinculants, etc.) per mitjà d'una millor delimitació i d'una possible reducció del seu nombre.
- Més democràcia, transparència i eficàcia a la Unió Europea, incloent el paper dels parlaments nacionals.

El camí cap a una Constitució o Tractat Constitucional per als ciutadans europeus. Per buscar una simplificació dels quatre Tractats actuals, es formulen quatre hipòtesis de treball: a) la simplificació dels actuals tractats sense canviar el seu contingut; b) una possible reorganització d'aquests Tractats; c) la integració de la Carta de Drets Fonamentals en el Tractat bàsic i el plantejament de l'adhesió de la Comunitat Europea al Conveni Europeu per a la protecció dels drets humans; d) si la simplificació i la redistribució no haurien de conduir a l'adopció d'un text constitucional.

Així es fa palès el debat que la Unió Europea genera davant dels canvis del S.XXI.

CRONOLOGIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA

- 1950** **9 de maig:** Robert Schuman, ministre francès d'Assumptes Exteriors, proposa en un discurs inspirat per Jean Monnet posar en comú els recursos del carbó i l'acer a França i la República Federal d'Alemanya, en una organització oberta als altres països d'Europa.
- 1951** **18 d'abril:** Els sis signen a París el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea del carbó i l'acer.
- 1952** **27 de maig:** Firma a París del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea de Defensa (CED).
- 30 d'agost:** L'Assemblea Nacional Francesa rebutja el Tractat de la CED
- 1954** **20 d'octubre:** Acord a París després de la conferència de Londres, en el que es precisen les modalitats d'ampliació del Tractat de Brusel·les, que es converteix en la Unió Europea Occidental (UEO).
- 1955** **1 de juny:** Reunits a la Conferència de Messina, els ministres d'Assumptes Exteriors dels sis decideixen ampliar la integració Europea a tota l'economia.
- 1957** **25 de març:** Firma a Roma dels tractats constitutius de la Comunitat Econòmica Europea (CEE) i la EURATOM.
- 1958** **1 de gener:** Entren en vigor els tractats de Roma i s'instal·len a Brusel·les les comissions de la CEE i EURATOM.
- 1960** **4 de gener:** Firma del Conveni Estocolm pel que, a iniciativa del Regne Unit, es crea l'Associació del Lliure Comerç (AELC).
- 1962** **30 de juliol:** Entrada en vigor d'una Política Agrària Comú (PAC).
- 1963** **14 de gener:** El general De Gaulle anuncia que França veta l'entrada del Regne Unit en la CEE.
- 20 de juliol:** Firma de Yaundé, del Conveni d'Associació entre la CEE i divuit països africans.

- 1965** L'oposició del govern francès a la supranacionalitat condueix al Compromís de Luxemburg.
- 1967** **1 de juliol:** Entra en vigor el tractat de fusió de les tres comunitats (CECA, CEE i EURATOM).
- 1968** **1 de juliol:** Eliminació, amb un any i mig d'antelació, dels últims drets de duana intracomunitaris pels productes industrials i creació de l'aranzel exterior comú.
- 1969** **1 de desembre:** Cimera de la Haia, els caps d'estat o de govern decideixen passar de la fase transitòria a la fase definitiva de la Comunitat, adoptant els reglaments agraris definitius i establint el principi de que la Comunitat ha de disposar de recursos propis.
- 1970** És acceptada la sol·licitud d'incorporació a la Comunitat del Regne Unit. Comencen a Luxemburg les negociacions per a la incorporació de Dinamarca, Irlanda i Noruega.
- 1973** **22 de gener:** Firma a Brusel·les dels tractats d'adhesió dels nous membres de la CEE: Dinamarca, Irlanda i el Regne Unit.
- 1974** **9 de desembre:** Cimera a París, es proposa l'elecció del Parlament Europeu per sufragi universal i es decideix la creació d'un Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER).
- 1975** **28 de febrer:** Firma a Lomé d'un conveni entre la Comunitat i quaranta-sis estats d'Àfrica, el Carib i el Pacífic.
22 de juliol: Creació del Tribunal de Comptes Europeu.
- 1977** Espanya presenta la candidatura per l'ingrés a la Comunitat.
- 1979** **Març:** Adopció definitiva de l'ECU.
- 1981** Ingré de Grècia a la Comunitat.

- 1986** **1 de gener:** Firma dels tractats d'ingrés d'Espanya i Portugal a la Comunitat.
Desembre: El Consell Europeu aprova l'Acta Única.
- 1987** **14 d'abril:** Candidatura de Turquia a la CEE.
1 de juliol: Entrada en vigor de l'Acta Única Europea.
27 d'octubre: Adopció a la Haia per la UEO d'una plataforma comú de seguretat.
- 1988** **Febrer:** reforma del finançament de les polítiques de la CEE.
- 1989** El Consell Europeu aprova un pla d'unió monetària realitzable en tres fases.
- 1990** **29 de maig:** Signatura dels acords sobre creació del Banc Europeu de Reconstrucció i Desenvolupament (BERD).
3 d'octubre: Reunificació d'Alemanya, incorporant-se així a la CEE el territori i la població de l'Alemanya de l'Est.
- 1991** **11 de desembre:** El Consell Europeu reunit a Maastricht es posa d'acord sobre el contingut del Tractat de la Unió Europea.
- 1992** **7 de febrer:** Es firma a Maastricht el Tractat de la Unió Europea.
- 1993** **1 de gener:** Establiment del Mercat Únic.
29 de setembre: Adopció per la Comissió del Llibre Verd sobre la dimensió europea de l'educació.
1 de novembre: Entra en vigor el tractat de Maastricht, neix la Unió Europea.
13 de desembre: Acord del Consell pel que es crea l'Espai Econòmic Europeu.
- 1994** **30 de març:** Finalitzen les negociacions amb Àustria, Finlàndia, Suècia i Noruega sobre el contingut dels seus respectius tractats d'incorporació a la Unió Europea.
5 d'abril: Sol·licituds d'adhesió d'Hongria i Polònia.
25 de maig: Creació pel Consell Superior del Banc Europeu d'inversions del Fons Europeu d'Inversions.

	<p>6 de desembre: El Consell adopta el programa Leonardo da Vinci sobre formació contínua.</p> <p>17 de desembre: Firma a Lisboa de la Carta Europea de l'Energia.</p>
1995	<p>1 de gener: Entrada a la UE d'Àustria, Finlàndia i Suècia.</p> <p>14 de març: Firma pel Consell i el Parlament del Programa Sòcrates en el camp de l'educació.</p> <p>26 de març: Entrada en vigor de l'Acord de Schengen.</p> <p>17 de juny: Acords europeus amb Estònia, Lituània i Letònia.</p> <p>29 de novembre: Adopció per la Comissió del Llibre Blanc sobre educació i formació.</p>
1996	<p>30 de març: Cimera de Turí. Inici del procés de revisió del Tractat de Maastricht.</p> <p>2 d'octubre: La Comissió adopta un Llibre Verd titulat "Educació-Formació-Investigació. Els obstacles per la mobilitat transnacional".</p> <p>6 d'octubre: La UE impulsa la seva pròpia reforma. Acord durant la cimera extraordinària de Dublí de concluir el nou tractat el juny de 1997.</p> <p>12 d'octubre: Projecte de contribuir al reforç de la cohesió social i econòmica entre les regions d'Europa dins el Programa d'Acció per les Col·lectivitats Territorials (PACTE).</p>
1997	<p>29 d'abril: Es firmen acords de cooperació amb Cambotja i Laos.</p> <p>2 d'octubre: Es firma el Tractat d'Amsterdam.</p> <p>1-10 de desembre: Conferència Internacional a Kioto sobre el canvi climàtic.</p> <p>8 de desembre: es firma un acord amb Mèxic d'associació econòmica, de coordinació política i de cooperació.</p>
1998	<p>1 de gener: Entrada en vigor de l'acord de cooperació amb l'antiga República Iugoslava de Macedònia.</p> <p>1 de febrer: Entren en vigor els acords europeus amb Estònia, Lituània i Letònia.</p> <p>29 d'abril: Firma a Nova York del Protocol de Kioto sobre el canvi climàtic.</p> <p>30 d'abril: Acord de pau a Irlanda del Nord.</p> <p>1 de juny: Es crea el Banc Central Europeu.</p>

- 1999** **1 de gener:** Alemanya, Àustria, Bèlgica, Espanya, Finlàndia, França, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Països Baixos i Portugal adopten l'Euro com a moneda oficial.
15 d'abril: Tercera Conferència Euromediterrània a Stuttgart.
1 de maig: Entra en vigor el Tractat d'Amsterdam.
18 de juny: Eleccions al Parlament Europeu. Instauració de l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude (OLAF).
19 d'octubre: El Consell de la Unió Europea publica el "Primer informe anual sobre els drets humans".
- 2000** **15 de gener:** Cimera a Brusel·les, Bèlgica, de les conferències ministerials intergovernamentals per la negociació de l'adhesió de Malta, Romania, Eslovàquia, Letònia, Lituània i Bulgària.
3 de maig: La Comissió Europea proposa a Grècia que es converteixi en el dotzè membre de la zona Euro.
23 de juny: Firma a Cotonou, Benin, entre la Comunitat i països de l'Àfrica, el Carib i el Pacífic (ACP) del Conveni que substitueix els Convenis de Lomé.
8 de setembre: Celebració de la Cimera del Mil·lenni de les Nacions Unides a Nova York. El Banc Central Europeu, la Reserva Federal dels EEUU i el Banc de Japó decideixen intervenir en suport de l'Euro.
- 2001** **2 de gener:** Grècia es converteix amb el membre número 12 de la zona Euro.
26 de febrer: Firma del nou Tractat de Niça, que modifica el tractat sobre la Unió Europea i els tractats constitutius de les Comunitats Europees.
22 de novembre: Adopció del Llibre Blanc sobre la Juventut.
- 2002** **1 de gener:** L'Euro entra en circulació en els dotze països de la zona Euro.
28 de febrer: L'Euro es converteix en la moneda oficial dels dotze estats membres participants.
15-16 de març: Reunió del Consell Europeu a Barcelona.
26 de març: Es llança GALILEO, sistema europeu de posicionament i navegació per satèl·lit.
31 de maig: La Unió Europea ratifica el Protocol de Kioto.
23 de juliol: El Tractat de la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer (CECA) expira després de cinquanta anys en vigor.

26 de setembre: El primer dia europeu de les llengües es continuarà celebrant cada any amb vistes a difondre la importància de les llengües per tota Europa.

2003 **15 de gener:** Primera missió de la Policia de la Unió Europea a Bòsnia i Herzegovina.

16 de gener: Es firma a Atenes el Tractat d'Adhesió el 2004 a la Unió Europea de Xipre, la República Txeca, Estònia, Hongria, Letònia, Lituània, Malta, Polònia, Eslovàquia i Eslovènia.

Juny: Entrega del document a "La Constitució Europea" de Giscard d'Estaing, president de la Comissió Europea.

Setembre: Es realitza un referèndum a Suècia i la majoria es mostra en contra de l'adopció de l'Euro com a moneda.

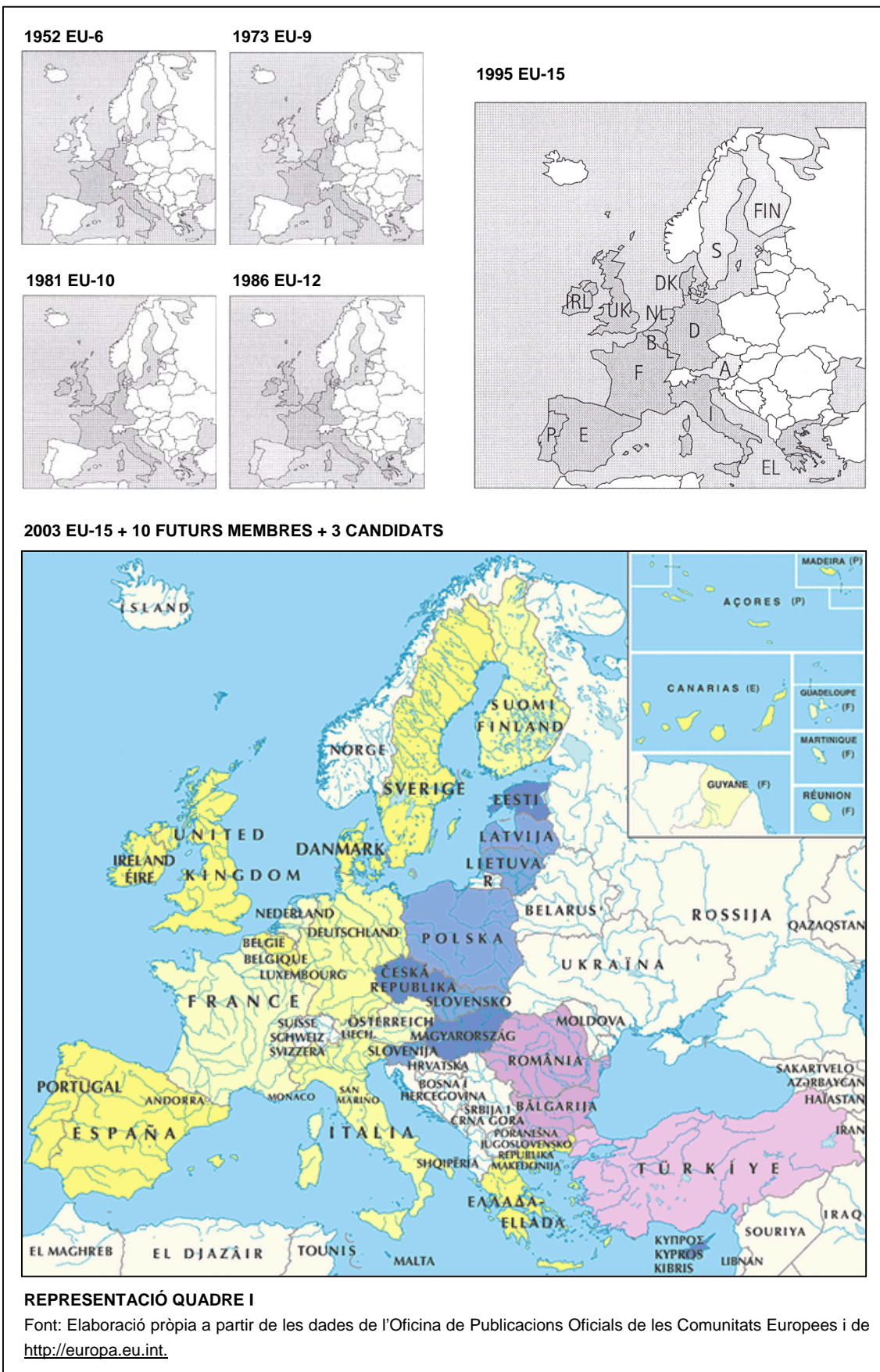
2004 **1 de maig:** Implantació del Tractat d'Adhesió signat a Atenes el 16 de gener de 2003.

Incorporació a la Unió Europea de Xipre, la República Txeca, Estònia, Hongria, Letònia, Lituània, Malta, Polònia, Eslovàquia i Eslovènia, constituint-se així l'Europa dels 25.

Romania, Bulgària i Turquia resten com a candidates per futures incorporacions.

QUADRE I

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Oficina de Publicacions Oficials de les Comunitats Europees i de <http://europa.eu.int>.

2004 EU-25 + 3 CANDIDATS

REPRESENTACIÓ AMPLIACIÓ UE

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Oficina de Publicacions Oficials de les Comunitats Europees i de <http://europa.eu.int>.